

สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ

แบบ ว-1ด

(ฉบับปรับปรุงปี พ.ศ. 2553)

แบบเสนอโครงการวิจัย (research project)

ประกอบการเสนอของบประมาณ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2555 ตามมติคณะรัฐมนตรี

ชื่อโครงการวิจัย (ภาษาไทย) การศึกษาระบบการเลี้ยงและการตลาดไก่คอลอนของเกษตรกรในจังหวัดนครศรีธรรมราชและจังหวัดพัทลุง

(ภาษาอังกฤษ) The Study on The Production and Marketing of Kolon Chicken in Nakhonsithammarat and Pattalung

(กรณีเป็นโครงการวิจัยภายใต้แผนงานวิจัย) ชื่อแผนงานวิจัย (ภาษาไทย)

(ภาษาอังกฤษ)

ส่วน ก : ลักษณะโครงการวิจัย

- โครงการวิจัยใหม่
- โครงการวิจัยต่อเนื่องระยะเวลา...ปี ปีนี้เป็นปีที่..... รหัสโครงการวิจัย.....

I ระบุความสอดคล้องของโครงการวิจัยกับยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559)*

II ระบุความสอดคล้องของโครงการวิจัยกับนโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ (พ.ศ. 2555-2559)

ยุทธศาสตร์การวิจัยที่ 2 การสร้างศักยภาพและความสามารถในการพัฒนาทางเศรษฐกิจ

กลยุทธ์การวิจัยที่ 1 สร้างมูลค่าผลผลิตทางการเกษตรและประมง และการพัฒนาศักยภาพในการแข่งขันและการพึ่งพาตนเองของสินค้าเกษตรและประมง แผนงานวิจัยด้าน การวิจัยและพัฒนาเกี่ยวกับปศุสัตว์เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและนำไปสู่การแข่งขันทันและการพึ่งพาตนเอง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สุกร โคเนื้อ ไก่เนื้อ สัตว์ปีก และแพะ (ทำเครื่องหมาย

III ระบุความสอดคล้องของโครงการวิจัยกับกลุ่มเรื่องที่ควรวิจัยเร่งด่วนตามนโยบาย และยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ (พ.ศ. 2555-2559) (โปรดดูรายละเอียดในผนวก 2)

การเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรเพื่อการส่งออกและลดการนำเข้า

IV ระบุความสอดคล้องของโครงการวิจัยกับนโยบายรัฐบาล (กรณีระบุความสอดคล้องเพียง 1 หัวข้อที่มีความสอดคล้องมากที่สุด โดยโปรดดูรายละเอียดในผนวก 3)

- นโยบายปรับ โครงสร้างเศรษฐกิจ

1.5) ส่งเสริมการเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร โดยส่งเสริมการวิจัยและพัฒนามาตรฐานการผลิตและความปลอดภัยด้านสินค้าเกษตรและอาหารตามมาตรฐานสากลในระดับชุมชน และมีการเชื่อมโยงการผลิตทางการเกษตรกับอุตสาหกรรมเกษตร ส่งเสริมการแปรรูปสินค้าเกษตรที่ได้คุณภาพและมาตรฐานสากลส่งเสริมความแข็งแกร่งของตราสินค้า จัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษเพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรอย่างครบวงจร รวมทั้งเร่งรัดการเจรจาระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหาร และให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีส่วนสนับสนุนเงินทุนพัฒนาเครื่องจักรเพื่อแปรรูปขั้นต้นของสินค้าเกษตร

ส่วน ข : องค์ประกอบในการจัดทำโครงการวิจัย

1. หน่วยงานหลักที่รับผิดชอบ และสถานที่ตั้ง

ศูนย์วิจัยและถ่ายทอดเทคโนโลยีนครศรีธรรมราช สำนักพัฒนาการปศุสัตว์และถ่ายทอดเทคโนโลยี กรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ตำบลร่อนพิบูลย์ อำเภอร่อนพิบูลย์ จังหวัด นครศรีธรรมราช โทรศัพท์ 0-7534-8484 โทรสาร 0-7534-8485 e-mail trns_nst@dld.go.th

คณะวิจัย บทบาทของนักวิจัยแต่ละคนในการทำวิจัย และสัดส่วนที่ทำการวิจัย (%)

ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง	บทบาทและหน้าที่	สัดส่วนที่ทำการวิจัย
1.1 นายธรรมนาถ ชัยฤทธิ์ MR. THAMMANAT CHAIRIT	นักวิชาการสัตวบาลชำนาญการ	หัวหน้าโครงการ	60 %
1.2 นายสุพร คงเกต MR. SUPORN KONGGATE	นักวิชาการสัตวบาลชำนาญการพิเศษ	ผู้ร่วมงานวิจัย	20 %
1.3 นายธนจิตร ฮุ่นตระกูล MR. TANAJIT HOONTRAGUL	นักวิชาการสัตวบาลชำนาญการ	ผู้ร่วมงานวิจัย	20 %

2. ประเภทของการวิจัย : การวิจัยประยุกต์ (Applied Research)

3. สาขาวิชาการและกลุ่มวิชาที่ทำการวิจัย : สาขาเกษตรศาสตร์และชีววิทยา

4. คำสำคัญ (Keywords) ของโครงการวิจัย : การเลี้ยงไก่คอลอน (The Production Kolon Chicken) การตลาดไก่คอลอน (The Marketing Kolon Chicken)

5. ความสำคัญและที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย

ไก่พื้นเมืองเป็นทรัพยากรของชาติที่มีความหลากหลายทางชีวภาพ อยู่กระจายตามท้องถิ่นในภูมิภาคต่างๆของไทยมีหลายสายพันธุ์ เช่น ไก่ชนเหลืองหางขาว ไก่ชนประดู่หางดำ ไก่ซี เป็นต้นภาคใต้มีไก่พื้นเมืองสายพันธุ์หนึ่งที่มีความโดดเด่น คือ ไก่คอลอน ซึ่งพบว่าไก่คอลอน เกิดจากการผสมข้ามพันธุ์ระหว่างไก่คอลอนกับไก่พื้นเมืองของจังหวัดพัทลุง (ไก่ชน) เชื่อว่าเป็นไก่ที่มีสายพันธุ์มาจากไก่ของฝรั่งเศส ที่นำมาเลี้ยงในประเทศเวียดนามและกัมพูชา เมื่อสมัยสงครามโลกครั้งที่ 2 ทหารญี่ปุ่นได้นำไก่คอลอนจากประเทศเวียดนามและกัมพูชามาเป็นอาหารในกองทัพ โดยทหารญี่ปุ่นได้ยกพลขึ้นบกที่จังหวัด นครศรีธรรมราชและจังหวัดสงขลา มีการจัดสร้างถนนยุทธศาสตร์สายสงขลา-พัทลุง ทำให้ไก่คอลอนแพร่หลายในพื้นที่ดังกล่าว โดยเฉพาะจังหวัดพัทลุงและจังหวัดในภาคใต้ตอนล่าง และได้มีการคัดเลือกปรับปรุงสายพันธุ์จนเรียกว่าไก่คอลอนพัทลุงต่อมา

ปัจจุบันเกษตรกรในพื้นที่จังหวัดพัทลุงและจังหวัดใกล้เคียงมีการเลี้ยงไก่คอลอนกันมาก ทั้งนี้เนื่องจากไก่คอลอนพัทลุงเป็นไก่ประเภทให้เนื้อ มีลักษณะคล้ายไก่พื้นเมือง โดยบริเวณกระเพาะพักจนถึงปากไม่มีขน หรือมีขนแต่หนาไม่เกิน 1.5 นิ้ว จึงเรียกว่า คอลอน มีลักษณะหน้าอกใหญ่ เนื้อหน้าอกเยอะไหล่มากว้าง มองด้านบนเป็นรูปสามเหลี่ยม สีหน้าจะมีสีชมพู ส่วนลักษณะเด่น คือ มีการเจริญเติบโตเร็ว เนื้อ

แน่น มาก และอ่อนนุ่มกว่าไก่พื้นเมือง น้ำหนักตัวดี ทนทานต่อโรค เลี้ยงง่าย และขณะนี้เป็นที่ต้องการของตลาด (ไพโรจน์,2553)

เกษตรกรบางกลุ่มเริ่มมีแนวความคิดการเลี้ยงไก่พื้นเมืองเชิงการค้าแบบครบวงจรโดยการรวมกลุ่มเกษตรกรในชุมชน แบ่งส่วนกันผลิตตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแต่ละคนทำการผลิตในส่วนที่ตนเองพร้อมและมีความถนัด คือ กลุ่มเกษตรกรเลี้ยงพ่อแม่พันธุ์ผลิตลูกไก่โดยการใส่ผู้ฟักไข่ กลุ่มเกษตรกรขุนไก่พื้นเมืองด้วยอาหารในท้องถิ่น กลุ่มเกษตรกรชำแหละและแปรรูปไก่พื้นเมืองจำหน่าย ทำให้เกิดอาชีพและรายได้ในชุมชน หากมีการพัฒนาการเลี้ยงและการแปรรูปผลิตภัณฑ์อย่างต่อเนื่อง ไก่คอล่อนอาจจะกลายเป็นสัตว์เศรษฐกิจอีกชนิดหนึ่งของภาคใต้ จึงเห็นควรศึกษาระบบการเลี้ยงและการตลาดไก่คอล่อนของเกษตรกรในจังหวัดนครศรีธรรมราชและจังหวัดพัทลุง เพื่อใช้เป็นข้อมูลที่จะนำไปวินิจฉัยปัญหาและศักยภาพในการพัฒนาการเลี้ยงไก่คอล่อน เพื่อการส่งเสริมอาชีพให้แก่กลุ่มเกษตรกรในชุมชน ผลจากการศึกษาสามารถก่อให้เกิดประโยชน์ต่อเกษตรกรผู้เกี่ยวข้องและประเทศชาติ ในเรื่องของความรู้ที่จะนำไปประยุกต์ใช้ เพื่อลดต้นทุนการผลิตและสร้างรายได้ต่อไป

6. วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย

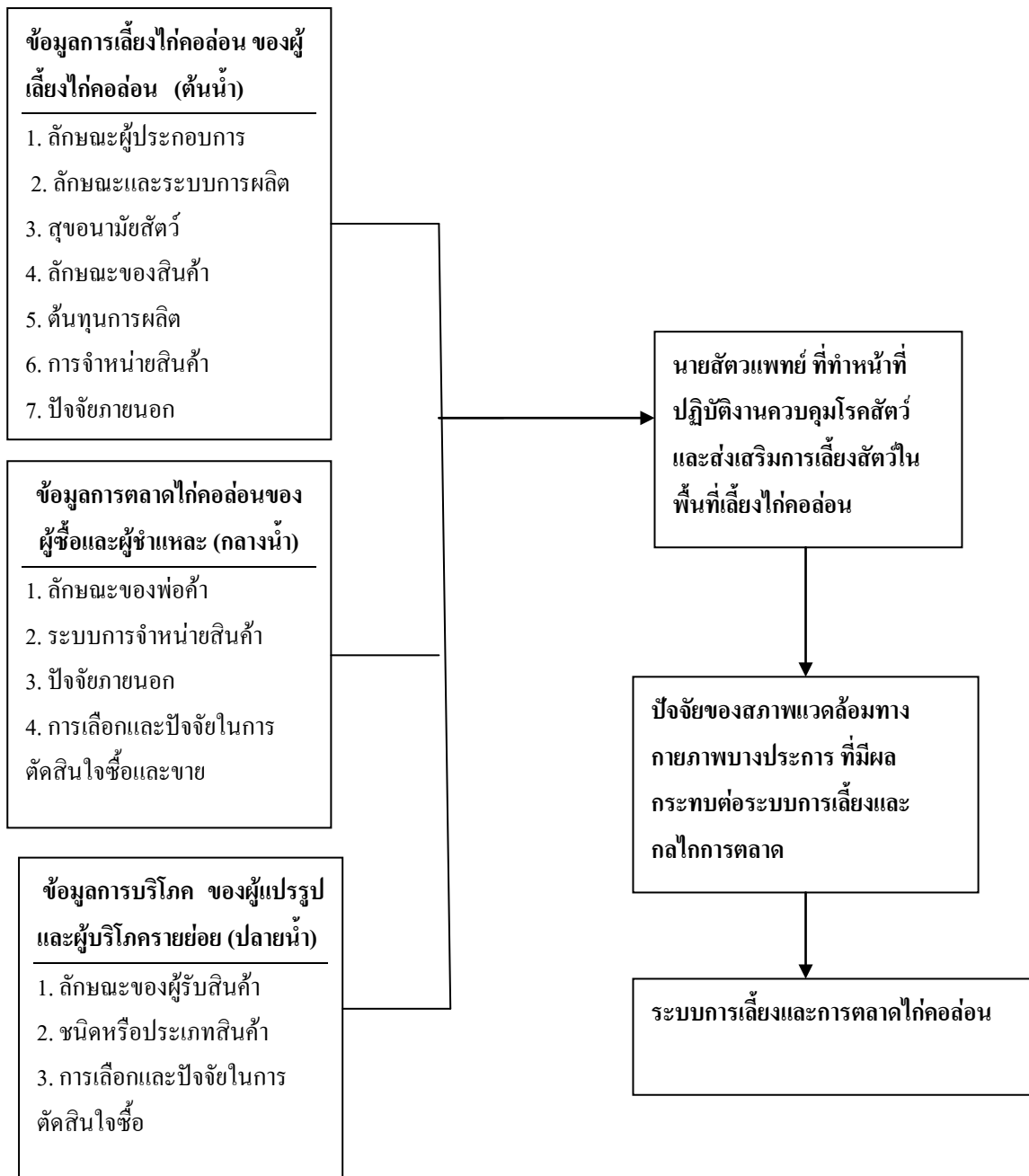
เพื่อศึกษาระบบการเลี้ยงและการตลาดไก่คอล่อนของเกษตรกรในจังหวัดนครศรีธรรมราชและจังหวัดพัทลุง เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการแก้ปัญหาและพัฒนาการเลี้ยงไก่คอล่อนเป็นอาชีพแก่เกษตรกรอย่างยั่งยืน

7. ขอบเขตของโครงการวิจัย

การศึกษานี้ได้ใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research) เพื่อให้ทราบถึงขั้นตอนในการเลี้ยงและการตลาดไก่คอล่อนของเกษตรกรในจังหวัดนครศรีธรรมราชและจังหวัดพัทลุง ที่จะนำไปวินิจฉัยปัญหาและศักยภาพในการพัฒนาการเลี้ยงไก่คอล่อนของกลุ่มเกษตรกรในพื้นที่ เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์เกษตรกรที่มีประสบการณ์และเลี้ยงไก่พื้นเมืองคอล่อนเป็นอาชีพเสริม ในพื้นที่จังหวัด 2 จังหวัด ประกอบด้วยจังหวัดนครศรีธรรมราช และพัทลุง ดังนี้ ผู้เลี้ยงไก่พื้นเมืองคอล่อน จำหน่ายลูกไก่หรือไข่ จังหวัดละ 5 ราย รวม 10 ราย ผู้เลี้ยงขุนไก่พื้นเมืองคอล่อนจำหน่าย จังหวัดละ 15 ราย รวม 30 ราย ผู้ชำหรือชำแหละไก่พื้นเมืองคอล่อนจำหน่าย จังหวัดละ 5 ราย รวม 10 รายและผู้แปรรูปไก่พื้นเมืองคอล่อนจำหน่าย จังหวัดละ 10 ราย รวม 20 ราย และผู้บริโภคไก่พื้นเมืองคอล่อน จังหวัดละ 20 ราย รวม 40 ราย

8. ทฤษฎี สมมติฐาน และกรอบแนวคิดของโครงการวิจัย

กรอบแนวคิดของโครงการวิจัย

9. การทบทวนวรรณกรรม/สารสนเทศ (information) ที่เกี่ยวข้อง

9.1 การทบทวนเอกสารและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การเลี้ยงไก่พื้นเมืองคอล่อน

1. ประวัติความเป็นมา การเลี้ยงไก่คอล่อนในภาคใต้จากข้อมูลพบว่า เกิดจากการผสมข้ามพันธุ์ระหว่างไก่คอล่อนกับไก่พื้นเมืองของจังหวัดพัทลุง (ไก่ชน) “ไก่คอล่อน” เชื่อว่าเป็นไก่ที่มีสายพันธุ์มาจากไก่ของฝรั่งเศส ที่นำมาเลี้ยงในประเทศเวียดนามและกัมพูชา เมื่อสมัยสงครามโลกครั้งที่ 2 โดยทหารญี่ปุ่นได้นำไก่คอล่อนจากประเทศเวียดนามและกัมพูชามาเป็นอาหารในกองทัพ โดยทหารญี่ปุ่นได้ยกพลขึ้นบกที่จังหวัดนครศรีธรรมราชและจังหวัดสงขลา มีการจัดสร้างถนนยุทธศาสตร์สายสงขลา-พัทลุง ทำให้ไก่คอล่อนแพร่หลายในพื้นที่ดังกล่าว โดยเฉพาะจังหวัดพัทลุงและจังหวัดในภาคใต้ตอนล่าง และได้มีการคัดเลือกปรับปรุงสายพันธุ์จนเรียกว่าไก่คอล่อนพัทลุงต่อมา

2. ลักษณะมาตรฐานประจำสายพันธุ์

ลักษณะประจำพันธุ์ ไก่คอล่อนเป็นไก่ประเภทให้เนื้อ มีลักษณะคล้ายไก่พื้นเมือง (ไก่ชน) โดยบริเวณกระเพาะพักจนถึงปากไม่มีขน หรือมีขนแต่หนาไม่เกิน 1.5 นิ้ว จึงเรียกว่า “คอล่อน” สีขนมีสีเขียวจนถึงดำ (ยกเว้นสีน้ำตาลตลอดลำตัว) หงอนถั่ว แข็งเหลือง ผิวหนังสีเหลืองหรือสีขาว สำหรับสีขนนั้น มีลักษณะของสีประจำมาจากสายพันธุ์ของบรรพบุรุษ โดยไม่เกี่ยวกับปริมาณของขนและน้ำหนักตัว โดยทั่วไปไก่คอล่อนจะมีสีปากและขา สีดวงตาและขนจะมีสีเดียวกัน ส่วนคอไม่มีขนและรุ่มขน แนวสันหลังเปลือย ล่อน ขนน่องในเพศผู้แทบจะไม่มี เพศเมียมีบ้างเล็กน้อย ลักษณะหน้าอกใหญ่ เนื้อหน้าอกเยอะ ใหญ่กว้าง มองด้านบนเป็นรูปสามเหลี่ยม สีหน้าจะมีสีชมพู ลำตัวเมื่อกางปีกจะไม่มีขน

ขนาดน้ำหนักตัว วัยเจริญพันธุ์ ตัวผู้อายุประมาณ 7 เดือน ตัวเมีย อายุประมาณ 5.5 เดือน โดยมีน้ำหนักตัว เพศผู้หนัก 2.5–3.0 กก. เพศเมียหนัก 1.5–2.0 กก. เมื่อโตเต็มที่ เพศผู้หนัก 3.0–4.5 กก. เพศเมียหนัก 2.0–2.8 กก.

การผสมพันธุ์ ไก่คอล่อนแม่พันธุ์ สามารถผสมพันธุ์ได้เมื่ออายุ 5–5.5 เดือน ส่วนตัวผู้จะใช้ทำพันธุ์ได้เมื่ออายุ 7–8 เดือน พ่อพันธุ์ 1 ตัว สามารถคุมแม่พันธุ์ได้ 7–10 ตัว อัตราการไข่เฉลี่ยปีละ 4–5 ชุด ชุดละ 12–15 ฟอง ฟักเป็นตัว 10–12 ตัว เลี้ยงรอด 8–10 ตัว (แม่ไก่ฟักและเลี้ยงลูกเอง)

คุณลักษณะที่ดี

1. การเจริญเติบโตเร็ว เนื้อแน่น น้ำหนักตัวดี
2. ทนทานต่อโรค ปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมได้ดี โดยเฉพาะพื้นที่ที่มีอากาศร้อน
3. ให้เนื้อมากและนุ่มกว่าไก่พื้นเมืองทั่วไป
4. เนื้อล่อน ไม่ติดกระดูก เหมาะที่นำไปบริโภค
5. ตลาดมีความต้องการ นิยมบริโภค
6. ขนที่คอและลำตัวมีน้อย การชำแหละใช้เวลาสั้น

7. เลี้ยงลูกเก่ง อารมณ์ดี ไม่คูร้าย
8. เหมาะที่จะเลี้ยงรวมเป็นฝูง ในที่โล่งกว้าง
9. ผสมกับไก่พันธุ์อื่นจะได้ลักษณะเด่นลูกออกมาเป็นคอล่อน

การเลี้ยงดู

1. เลี้ยงแบบปล่อยลาน จะต้องมีเนื้อที่กว้าง และมีอาหารจำพวกหญ้าและธัญพืชอย่างสมบูรณ์ เพราะไก่คอล่อนชอบอยู่อย่างอิสระสภาพพื้นแห้ง มีเนินดินน้ำไม่ท่วม มีไม้พุ่ม ไม้อาศัยนอน
2. เลี้ยงแบบขังคอก จะต้องจัดกลุ่มหรือฝูงไก่ให้มีขนาดใกล้เคียงกัน และฝูงหนึ่งๆ ไม่ควรเกิน 50 ตัว เพราะถ้ามีพื้นที่เลี้ยงน้อยไก่จะจิกตีกัน และจะต้องให้อาหารที่มีคุณภาพดี โปรตีนสูง เพราะเลี้ยงขังคอกไม่สามารถหาอาหารโปรตีนจากแหล่งอื่นได้

การเตรียมคอก โดยโรยปูนขาวให้ทั่ว ใช้วัสดุรองพื้น เช่น แกลบ ขี้เลื่อย รองพื้นคอกหนา 1 นิ้ว พร้อมพ่นยาฆ่าเชื้อให้ทั่วก่อนนำไก่เข้าเลี้ยง

ระยะเวลาการเลี้ยงดู

1. การเลี้ยงแบบปล่อยลาน จะใช้เวลาเลี้ยงประมาณ 3-4 เดือน สามารถให้น้ำหนักเฉลี่ยประมาณ 1.5-1.8 กก.
2. การเลี้ยงแบบขังคอก จะใช้เวลาเลี้ยงประมาณ 2.5-3 เดือน สามารถให้น้ำหนักเฉลี่ยประมาณ 1.4-1.6 กก.

การให้อาหาร

1. การเลี้ยงแบบปล่อยลาน ให้อาหารที่มีโปรตีนต่างกัน 3 ระยะ ดังนี้
 - ระยะแรก อายุ 0-4 สัปดาห์ ให้อาหารไก่เนื้อเล็ก
 - ระยะสอง อายุ 4-12 สัปดาห์ ให้รำผสมปลายข้าวและอาหารไก่รุ่น อัตรา 55:35:10 กก.
 - ระยะสาม อายุ 12-16 สัปดาห์ ให้รำละเอียดผสมปลายข้าวและอาหารไก่ใหญ่ อัตรา 50:40:10 กก.

2. การเลี้ยงแบบขังคอก ให้อาหารสำเร็จรูป เช่นเดียวกับการเลี้ยงไก่เนื้อทุกประการ

การป้องกันรักษาโรค โรคระบาดที่ทำความเสียหายให้แก่ไก่คอล่อน ได้แก่ โรคนิวคาสเซิล โรคหลอดลมอักเสบ โรคฝีดาษ โรคคอหิวคัสเป็ด - ไก่

การทำวัคซีน ทำตามโปรแกรมการทำวัคซีนของกรมปศุสัตว์

การถ่ายพยาธิ ทั้งพยาธิภายในและภายนอกให้ทำทุกๆ 6 เดือน

แหล่งที่มีการเลี้ยงไก่คอล่อนจำนวนมากในภาคใต้อยู่ที่จังหวัดพัทลุงส่วนจังหวัดอื่น ๆ มีเลี้ยงจำนวนน้อย

ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วิศาล อดทน()กล่าวว่า พบสรรพคุณของ กวาวเครือขาว สมุนไพรไทย สามารถเพิ่มน้ำหนักตัวไก่พื้นเมืองพันธุ์แดงและพันธุ์คออ่อนและทำให้ไม่มีการสะสมของสารคล้ายฮอร์โมนเอสโตรเจนในเนื้อไก่ปลอดภัยสำหรับผู้บริโภค

ไชยวรรณ วัฒนจันทร์ และคณะ รายงานว่า การศึกษาลักษณะความแตกต่างของรูปร่างภายนอก คุณภาพซากและคุณภาพเนื้อของไก่คออ่อนและไก่พื้นเมืองเพศผู้และเพศเมียซึ่งเลี้ยงตามวิธีการของเกษตรกรรายย่อย โดยสุ่มจับไก่ทั้งสองสายพันธุ์ที่มีน้ำหนักมีชีวิต เท่ากับ 1.3 1.5 และ 1.8 กิโลกรัม มาศึกษาจำนวน 180 ตัว ซึ่งพบว่าไก่คออ่อนและ ไก่พื้นเมืองมีลักษณะรูปร่างภายนอกคล้ายคลึงกัน คือ มีรูปทรงของลำตัวแบบเดียวกับไก่ชน เพียงแต่ ไก่คออ่อนไม่มีขนบริเวณส่วนคอไปจนถึงบริเวณกระเพาะพักและส่วนต้นของหน้าอก แม้ว่าไก่ทั้งสองสายพันธุ์จะมีหงอนแบบถั่วแต่หงอนของไก่คออ่อนมีขนาดหงอนสั้นกว่าและมีความกว้างมากกว่าหงอนของไก่พื้นเมือง เมื่อทำการตรวจวัดขนาดของร่างกาย พบว่าไก่คออ่อนมีช่วงคอที่สั้นกว่า มีส่วนปีกที่สั้นกว่าไก่พื้นเมือง แต่มีความกว้างของลำตัวมากกว่า ($P>0.01$) ขณะที่ไก่เพศผู้มีขนาดของหงอน กะโหลก ความยาวคอ ความยาวปีก ความลึกของลำตัว และความยาวส่วนขามากกว่าไก่เพศเมีย ($P<0>0.05$) โดยไก่คออ่อนมีปริมาณขน (เมื่อถอน) น้อยกว่าไก่พื้นเมือง ($P<0.01$) และมีปริมาณส่วนหัวและคोन้อยกว่าไก่พื้นเมือง ($P<0.01$) เมื่อพิจารณาถึงชิ้นส่วนของซาก พบว่า ไก่คออ่อนมีปริมาณชิ้นส่วนอก (Pectoralis major) และมีเนื้อสันใน (Pectoralis minor) น้อยกว่า ไก่พื้นเมือง ($P<0.01$) นอกจากนั้นไก่คออ่อนยังมีชิ้นส่วนปีกรวมเมื่อคิดเป็นร้อยละของน้ำหนักซากน้อยกว่าของไก่พื้นเมือง ($P<0>0.05$) เมื่อชำแหละและแยกชิ้นส่วนของซากออกเป็นเนื้อ หนัง ไขมัน และกระดูก พบว่าไก่คออ่อนมีน้ำหนักเนื้อและมีปริมาณหนังเมื่อคิดเป็นร้อยละน้อยกว่าไก่พื้นเมือง ($P<0.01$) แต่มีปริมาณไขมันมากกว่าไก่พื้นเมือง ($P<0>0.05$) ทั้งนี้การเพิ่มขึ้นของน้ำหนักมีชีวิตมีผลทำให้น้ำหนักซากชิ้น ชิ้นส่วนอก สันใน และชิ้นส่วนสะโพก รวมทั้งปริมาณเนื้อ ไขมัน และหนังเมื่อคิดเป็นร้อยละของน้ำหนักซากเพิ่มขึ้น ไก่เพศผู้มีน้ำหนักซากชิ้น ชิ้นส่วนอก ส่วนสันใน และไขมันเมื่อคิดเป็นร้อยละน้อยกว่าไก่เพศเมีย ($P<0.05$) แต่มีปริมาณชิ้นส่วนสะโพก น่อง และปีกเมื่อคิดเป็นร้อยละมากกว่าไก่เพศเมีย ($P<0>0.05$) แต่กล้ามเนื้อทั้งสองส่วนของไก่คออ่อนมีค่าความแดง (a^*) และความเหลือง (b^*) น้อยกว่าเนื้อไก่พื้นเมือง ($P<0.01$) สำหรับสีของหนัง พบว่า หนังของไก่คอ-อ่อนมีค่าความสว่างและความเหลืองน้อยกว่า ($P<0>0.05$) โดยเนื้อไก่เพศผู้มีค่าสี L^* สูงกว่า ($P<0>0.05$) ขณะที่หนังของไก่เพศผู้มีค่าสี L^* และ a^* ไม่แตกต่างกับหนังของไก่เพศเมีย ($P>0.05$) แต่หนังของไก่เพศผู้มีค่าสี b^* ต่ำกว่า ($P<0>0.05$) ทั้งนี้ความแตกต่างระหว่างเพศไม่มีผลต่อค่าความสามารถในการอุ้มน้ำของเนื้อทั้งหมด เมื่อตรวจค่าแรงตัดผ่านเนื้อ พบว่ากล้ามเนื้อส่วนอกและส่วนสะโพกของไก่คออ่อนมีค่าแรงตัดผ่านต่ำกว่ากล้ามเนื้อของไก่พื้นเมือง ($P<0>0.05$)

สำหรับองค์ประกอบทางเคมีในเนื้อ พบว่ากล้ามเนื้อไก่คออ่อนและเนื้อไก่พื้นเมืองทั้งส่วนอกและสะโพกมีปริมาณความชื้น โปรตีน ไขมัน เถ้า ไม่แตกต่างกัน ($P>0.05$) แต่กล้ามเนื้อส่วนอกและ ส่วน

สะโพกของไก่คอลลอนมีปริมาณไตรกลีเซอไรด์และคอเลสเตอรอลสูงกว่าที่พบในไก่พื้นเมือง ($P < 0.05$) เมื่อพิจารณากรดไขมันเป็นรายชนิด พบว่าในส่วนของกรดไขมันอิ่มตัวของไก่ทั้งสองสายพันธุ์มีปริมาณกรดปาล์มิติก (C16:0) สูงสุด รองลงมา คือ กรดสเตียริก (C18:0) และกรดอะราซิดิก (C20:0) ตามลำดับ โดยเนื้อไก่คอลลอนมีปริมาณกรดปาล์มิติกสูงกว่าเนื้อไก่พื้นเมืองทั้งในกล้ามเนื้อส่วนอกและสะโพก ($P < 0.05$) สำหรับกรดไขมันไม่อิ่มตัว พบว่าเนื้อไก่ทั้งสองสายพันธุ์มีปริมาณกรดโอเลอิก (C18:1) สูงสุดทั้งในกล้ามเนื้อส่วนอกและส่วนสะโพก รองลงมา คือ กรดลิโนลีนิก (C18:2) และกรดลิโนลีนิก (C18:3) กรดโคโคซาเตตรา-อีโนอิก (C22:4) กรดนิซินิก (C22:6) และกรดอะราซิดอนิก (C20:4) ตามลำดับ ในส่วนปริมาณคอเลสเตอรอลทั้งหมด พบว่าเนื้อส่วนอกของไก่คอลลอนมีปริมาณคอเลสเตอรอลทั้งหมดสูงกว่าเนื้อไก่พื้นเมือง ($P < 0.05$) อย่างไรก็ตามเนื้อส่วนอกและส่วนสะโพกของไก่คอลลอนและไก่พื้นเมืองมีปริมาณคอเลสเตอรอลที่ละลายไม่แตกต่างกัน ($P > 0.05$) กล้ามเนื้อของไก่เพศผู้และเพศเมียมีคุณค่าทางโภชนาการ โปรตีน ไขมัน เถ้า ไตรกลีเซอไรด์ คอเลสเตอรอล และปริมาณกรดไขมันไม่แตกต่างกัน อย่างไรก็ตามกล้ามเนื้อของไก่เพศผู้มีปริมาณคอเลสเตอรอลทั้งหมดสูงกว่า ($P < 0.01$) เมื่อนำเนื้อสดจากส่วนอกและส่วนสะโพกของไก่คอลลอนและไก่พื้นเมืองมาทำการประเมิน คุณภาพทางประสาทสัมผัสโดยนำมาเปรียบเทียบกับเนื้อไก่กระต๊อ พบว่าผู้ประเมินให้คะแนนการยอมรับรวมต่อเนื้อไก่กระต๊อมากกว่าเนื้อไก่คอลลอนและไก่พื้นเมืองสด ($P < 0.05$) รวมทั้งความแตกต่างระหว่างเพศไม่มีผลทำให้ค่าคะแนนการประเมินคุณภาพทางประสาทสัมผัสของเนื้อที่ได้แตกต่างกันทางสถิติ

10. เอกสารอ้างอิง(Reference) ของโครงการ

- ไชยวรรณ วัฒนจันทร์และคณะ. 2547 . คุณภาพซาก องค์ประกอบทางเคมี ลักษณะทางกายภาพ ลักษณะเนื้อสัมผัสของเนื้อไก่คอลลอนและเนื้อไก่พื้นเมือง . มหาวิทยาลัยทักษิณ ใพะโรจน์ อินทรศรี.2553. ปศุสัตว์ลุยส่งเสริมไก่คอลลอนเมืองลุงตั้งเป้าเป็นสัตว์เศรษฐกิจ . หนังสือพิมพ์แนวหน้า ฉบับวันที่ 28 สิงหาคม 2553
- ชรียง บุญรัตน์และสมศักดิ์ นวลสม.2550.เอกสารประกอบการสัมมนาโครงการอนุรักษ์และพัฒนาสายพันธุ์ไก่พื้นเมืองประจำถิ่น.สำนักสุขศาสตร์และสุขอนามัยที่ 8
- วิศาล อดทน. 2550 . วิจัยภาวะเครือขาว พัฒนาสู่การเลี้ยงไก่คอลลอน.มหาวิทยาลัยทักษิณ

11. วิธีการดำเนินการวิจัย และสถานที่ทำการทดลอง/เก็บข้อมูล

วิธีการศึกษา การศึกษาครั้งนี้ใช้รูปแบบการวิจัยหลายรูปแบบตามความเหมาะสม ดังนี้

(1) การวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive research) ทำการศึกษากลุ่มประชากรเป้าหมาย ดังนี้

(1.1)ผู้เลี้ยงไก่พื้นเมืองคอลลอน จำหน่ายลูกไก่หรือไข่ จัดทำเป็นกรณีศึกษาผู้เลี้ยงที่มีประสบการณ์และเลี้ยงไก่คอลลอนเป็นอาชีพเสริมในพื้นที่จังหวัด นครศรีธรรมราช และ พัทลุง จำนวน 10 ราย โดยทำการคัดเลือกตัวอย่างจากกรอบประชากรผู้เลี้ยงไก่พื้นเมืองของสำนักงานปศุสัตว์จังหวัด แล้วสุ่มตัวอย่างโดยวิธีเฉพาะเจาะจง ข้อมูลได้จากแบบสัมภาษณ์

(1.2) ผู้เลี้ยงขุนไก่พื้นเมืองคอลอนจำหน่าย จัดทำเป็นกรณีศึกษาผู้เลี้ยงที่มีประสบการณ์และเลี้ยงไก่คอลอนเป็นอาชีพเสริมในพื้นที่จังหวัด นครศรีธรรมราช และ พัทลุง จำนวน 30 ราย โดยทำการคัดเลือกตัวอย่างจากกรอบประชากรผู้เลี้ยงไก่พื้นเมืองของสำนักงานปศุสัตว์จังหวัดแล้วสุ่มตัวอย่างโดยวิธีเฉพาะเจาะจง ข้อมูลได้จากแบบสัมภาษณ์

(1.3) ผู้ซื้อหรือชำแหละจำหน่ายไก่พื้นเมืองคอลอนจำหน่ายในพื้นที่จังหวัด นครศรีธรรมราช และ พัทลุง จำนวน 10 ราย โดยคัดเลือกตัวอย่างจากผู้จดทะเบียนค้าสัตว์จากกรอบทะเบียนค้าสัตว์ของสำนักงานปศุสัตว์จังหวัดแล้วสุ่มตัวอย่างโดยวิธีเฉพาะเจาะจง เพื่อประเมินศักยภาพความพร้อมและความต้องการลักษณะสินค้า ฯลฯ ข้อมูลได้จากแบบสัมภาษณ์

(1.4) ผู้แปรรูปไก่พื้นเมืองคอลอนจำหน่าย ในพื้นที่จังหวัด นครศรีธรรมราช และพัทลุง จำนวน 10 ราย ด้วยเครื่องมือและการสำรวจภาคสนาม กับกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีเจาะจง (Purposive sampling) ภายใต้งैอนไขกลุ่มตัวอย่างมีคุณสมบัติถูกต้องตามเงื่อนไขของการศึกษา ติดตามตัวพบในวันและสถานที่สำรวจ และให้ความร่วมมือและเต็มใจในการตอบแบบสัมภาษณ์ เพื่อประเมินศักยภาพความพร้อมและความต้องการลักษณะสินค้า ฯลฯ ข้อมูลได้จากแบบสัมภาษณ์

(1.5) ผู้บริโภคไก่พื้นเมืองคอลอน ในพื้นที่จังหวัดนครศรีธรรมราชและพัทลุง จำนวน 40 ราย ด้วยเครื่องมือและการสำรวจภาคสนาม กับกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีเจาะจง (Purposive sampling) ภายใต้งैอนไขกลุ่มตัวอย่างมีคุณสมบัติถูกต้องตามเงื่อนไขของการศึกษา ติดตามตัวพบในวันและสถานที่สำรวจ และให้ความร่วมมือและเต็มใจในการตอบแบบสัมภาษณ์ เพื่อประเมินพฤติกรรมการบริโภคและความต้องการลักษณะสินค้า ฯลฯ ข้อมูลจากการสำรวจจะผ่านกระบวนการวิเคราะห์และรายงานในรูปของค่าเฉลี่ย ร้อยละ และทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มตามความเหมาะสมของการใช้ประโยชน์ในการอธิบายผล

(2) การวิจัยแบบสืบเสาะ (Exploratory research) เพื่อสืบสาวเรื่องราวเกี่ยวกับการเลี้ยงและการกลไกความเคลื่อนไหวตลาดการซื้อขายไก่คอลอน ในพื้นที่จังหวัดนครศรีธรรมราชและจังหวัดพัทลุง จากกลุ่มผู้เกี่ยวข้องประกอบด้วย

(2.1) นายสัตวแพทย์ ที่ทำหน้าที่ปฏิบัติงานควบคุมโรคสัตว์และส่งเสริมการเลี้ยงสัตว์ในพื้นที่เลี้ยง ผู้ซื้อและผู้ขายไก่คอลอนรายสำคัญในพื้นที่จังหวัดนครศรีธรรมราชและจังหวัดพัทลุง และเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่คอลอน รวมถึงการสังเกตการณ์ของผู้วิจัยในการเดินทางไปสัมภาษณ์ ในเส้นทางเคลื่อนย้ายไก่คอลอนออกนอกพื้นที่ และสถานที่ไก่คอลอนที่สำคัญ

12. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบระบบ สภาพการเลี้ยงไก่พื้นเมืองคอลอนแบบครบวงจรของกลุ่มเกษตรกรคุณภาพและลักษณะของสินค้า และความต้องการสินค้าในไทย นำมาใช้วางกลยุทธ์การจัดการอุปทาน

เนื้อสัตว์ที่เหมาะสม ปริมาณและคุณภาพของเนื้อที่คาดว่าจะได้รับอย่างเหมาะสม และให้ข้อเสนอแนะระบบการเลี้ยงไก่พื้นเมืองคอล่อนแบบครบวงจร

2. ทำให้ทราบระบบการจำหน่ายไก่พื้นเมืองคอล่อน รวมถึงวิธีการปรับปรุงคุณภาพก่อนส่งโรงฆ่าสัตว์ คุณภาพของเนื้อที่ได้ คุณสมบัติของตลาด ผู้จำหน่ายและผู้บริโภคที่ต้องการเนื้อที่มีคุณภาพที่ได้ นั้น ตลอดจนความต้องการเนื้อไก่พื้นเมืองคอล่อน

13.งบประมาณของโครงการวิจัย เป็นเงิน 55,100 บาท

รายการ	จำนวนเงิน
2.ค่าตอบแทนใช้สอยวัสดุ	
2.1 ค่าใช้สอย	
- ค่าเบี้ยเลี้ยงนักวิจัย 3 คน ปฏิบัติงาน 50 วัน	20,600 บาท
- ค่าจ้างเหมาบริการ	5,000 บาท
2.2 ค่าวัสดุ	
- วัสดุสำนักงาน	5,000 บาท
- วัสดุคอมพิวเตอร์	9,500 บาท
- วัสดุน้ำมันเชื้อเพลิง	15,000 บาท
รวมงบประมาณที่เสนอขอ	55,100 บาท

(ลงชื่อ).....

(นายธรรมนาถ ชัยฤทธิ)

หัวหน้าโครงการวิจัย

ส่วน ค. : ประวัติคณะผู้วิจัย

หัวหน้าโครงการวิจัย

1. ชื่อ (ภาษาไทย) นายธรรมนาถ ชัยฤทธิ
(ภาษาอังกฤษ) Mr.THAMMANAT CHAIRIT
2. เลขหมายประจำตัวประชาชน 3-9305-00283-43-1
3. ตำแหน่งปัจจุบัน นักวิชาการสัตวบาลชำนาญการ
4. หน่วยงานที่อยู่ที่สามารถติดต่อได้สะดวก พร้อมหมายเลขโทรศัพท์ โทรสาร และ e-mail
ศูนย์วิจัยและถ่ายทอดเทคโนโลยีนครศรีธรรมราช เลขที่ 376 หมู่ที่ 16
ตำบลร่อนพิบูลย์ อำเภอร่อนพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช 80130 โทรศัพท์ 0-7534-8484
โทรสาร 0-7534-8485 e-mail: trns_nst@dld.go.th
5. ประวัติการศึกษา

ปีที่จบการศึกษา	ระดับปริญญาตรี / โท / เอก	อักษรย่อปริญญา และชื่อเต็ม	สาขา	วิชาเอก	ชื่อสถาบันการศึกษา	ประเทศ
2538	ระดับปริญญาตรี	วทบ. วิทยาศาสตร์บัณฑิต	สัตวศาสตร์		สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลคณะเกษตรศาสตร์ บางพระ	ไทย

6. ผลงานวิจัยที่ผ่านมา

ชื่อผลงานวิจัย	ปีที่ตีพิมพ์	ปฏิบัติงานในฐานะ	การเผยแพร่	แหล่งเงินทุน
1. การศึกษาการปนเปื้อนเชื้อซัลโมเนลล่าในเนื้อและกระดูกป็นนำเข้า	2548	หัวหน้าโครงการวิจัย	เว็บไซต์กรมปศุสัตว์	กรมปศุสัตว์
2. การใช้กากเนื้อในเมล็ดปาล์ม น้ำมันเป็นวัตถุดิบในอาหารสัตว์	2548	ผู้ร่วมการวิจัย	เว็บไซต์กรมปศุสัตว์	กรมปศุสัตว์

ประวัติผู้ร่วมงานวิจัย

1. ชื่อ (ภาษาไทย) นายสุพร คงเกต
(ภาษาอังกฤษ) Mr.SUPORN KONGGATE
2. หมายเลขประจำตัวประชาชน 3 9305 00760 523
3. ตำแหน่งปัจจุบัน นักวิชาการสัตวบาลชำนาญการพิเศษ ปฏิบัติหน้าที่ราชการในฐานะผู้อำนวยการศูนย์วิจัยและถ่ายทอดเทคโนโลยีในนครศรีธรรมราช
4. หน่วยงานที่อยู่ที่สามารถติดต่อได้สะดวก พร้อมหมายเลขโทรศัพท์ โทรสาร และ e-mail
ศูนย์วิจัยและถ่ายทอดเทคโนโลยีในนครศรีธรรมราช ต.ร่อนพิบูลย์ อ.ร่อนพิบูลย์
จ.นครศรีธรรมราช 80130 โทรศัพท์0-7534-8484 ,โทรสาร 0-7534-8485
e-mail : trns_nst@dld.go.th
5. ประวัติการศึกษา

ปีที่จบการศึกษา	ระดับปริญญาตรี /โท / เอก	อักษรย่อปริญญาและชื่อเต็ม	สาขา	วิชาเอก	ชื่อสถาบันการศึกษา	ประเทศ
2524	ปริญญาตรี	ทษ.บ. เทคโนโลยีการเกษตร บัณฑิต	เทคโนโลยี การผลิตสัตว์ รัฐประศาสน	สัตว ศาสตร์	มหาวิทยาลัยแม่ โจ้	ไทย
2541	ปริญญาโท	รปม. รัฐประศาสน ศาสตรมหาบัณฑิต	ศาสตรม หาคณิต	-	สถาบันบัณฑิต พัฒน บริหารศาสตร์	ไทย

6. ผลงานวิจัยที่ผ่านมา

ชื่อผลงานวิจัย	ปีที่ตีพิมพ์	ปฏิบัติงานใน ฐานะ	การเผยแพร่	แหล่ง เงินทุน
1. การศึกษาลักษณะรูปร่าง ขนาด โครงสร้างร่างกาย และสมการ ทำนายน้ำหนักของโคชนจังหวัดตรัง	2549	หัวหน้าโครงการวิจัย	เอกสารเผยแพร่ สำนักสุขศาสตร์สัตว์ และสุขอนามัยที่ 9	
2. การศึกษาสี น้ำหนัก และ ขนาด โครงสร้างร่างกาย ของโคชนจังหวัดตรัง	2547	ผู้ร่วมงาน วิจัย	เอกสารเผยแพร่ สำนักสุขศาสตร์สัตว์ และสุขอนามัยที่ 9	
3. การศึกษาผลของอายุ และน้ำหนักแม่พันธุ์แพะ ที่ใช้ผสมพันธุ์ครั้งแรก ต่อการให้ลูกแฝด	2549	ผู้ร่วมงาน วิจัย	เอกสารเผยแพร่ สำนักสุขศาสตร์สัตว์ และสุขอนามัยที่ 9	
4. การใช้เทคโนโลยีการผลิตโคเนื้อของเกษตรกร ในอำเภอรัตนพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช	2550	หัวหน้าโครงการ การวิจัย	เอกสารเผยแพร่ สำนักสุขศาสตร์สัตว์ และสุขอนามัยที่ 9	
5.ความต้องการการ ส่งเสริมของฟาร์มสาธิต โคเนื้อภายใต้โครงการ ศูนย์บริการและถ่ายทอด เทคโนโลยีการเกษตร ประจำตำบลในพื้นที่ ภาคใต้ตอนบน	2550	ผู้ร่วมงาน วิจัย	เอกสารเผยแพร่ สำนักสุขศาสตร์สัตว์ และสุขอนามัยที่ 9	

ประวัติผู้ร่วมงานวิจัย

1. ชื่อ (ภาษาไทย) นายธนจิตร์ ฮุ่นตระกูล
(ภาษาอังกฤษ) Mr. TANAJIT HOONTRAGUL
2. หมายเลขประจำตัวประชาชน 3 9206 00303 19 1
3. ตำแหน่งปัจจุบัน นักวิชาการสัตวบาลชำนาญการ
4. หน่วยงานที่อยู่ที่สามารถติดต่อได้สะดวก พร้อมหมายเลขโทรศัพท์ โทรสาร และ e-mail
ศูนย์วิจัยและถ่ายทอดเทคโนโลยีนครศรีธรรมราช ต.ร่อนพิบูลย์ อ.ร่อนพิบูลย์ จ.นครศรีธรรมราช
80130 โทรศัพท์0-7534-8484 ,โทรสาร 0-7534-8485 e-mail : trns_nst@dld.go.th
5. ประวัติการศึกษา

ปีจบการศึกษา	ระดับปริญญาตรี /โท / เอก	อักษรย่อปริญญาและชื่อเต็ม	สาขา	วิชาเอก	ชื่อสถาบันการศึกษา	ประเทศ
2532	ปริญญาตรี	วท.บ.วิทยาศาสตร์บัณฑิต	สัตวศาสตร์	สัตวบาล	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	ไทย
2546	ปริญญาโท	วท.ม.วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต	สัตวศาสตร์	การผลิตสัตว์	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	ไทย

6. ผลงานวิจัยที่ผ่านมา

ชื่อผลงานวิจัย	ปีที่ตีพิมพ์	ปฏิบัติงานในฐานะ	การเผยแพร่	แหล่งเงินทุน
1. การศึกษาสี น้ำหนัก และขนาด โครงสร้างร่างกายของ โคชน จังหวัดตรัง	2547	หัวหน้าโครงการวิจัย	เอกสารเผยแพร่สำนักสุขศาสตร์สัตว์และสุขอนามัยที่ 9	
2. การมีส่วนร่วมของอาสาพัฒนาปศุสัตว์ระดับหมู่บ้าน(อพปม)ในการพัฒนาการเลี้ยงสัตว์ของจังหวัดตรัง	2545	ผู้ร่วมงานวิจัย	เอกสารเผยแพร่สำนักสุขศาสตร์สัตว์และสุขอนามัยที่ 9	
3.การศึกษาผลของอายุและน้ำหนักแม่พันธุ์แพะที่ใช้ผสมพันธุ์ครั้งแรกต่อการให้ลูกแฝด	2549	หัวหน้าโครงการวิจัย	เอกสารเผยแพร่สำนักสุขศาสตร์สัตว์และสุขอนามัยที่ 9	
4. การศึกษาลักษณะรูปร่าง ขนาด โครงสร้างร่างกาย และสมการทำนายน้ำหนักของโคชนจังหวัดตรัง	2549	ผู้ร่วมงานวิจัย	เอกสารเผยแพร่สำนักสุขศาสตร์ สัตว์และสุขอนามัยที่ 9	